

Република Србија

**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**

Број: 401-00-00017/2017-01

Београд, 20. фебруар 2017. године

На основу члана 9. тач. 1) и 3) и члана 13. став 2. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), у поступку претходне контроле покренутом на основу пријаве државне помоћи Министарства културе и информисања, са седиштем у Београду, Влајковићева 3,

Комисија за контролу државне помоћи на 82. седници, одржаној 20. фебруара 2017. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Конкурс за суфинансирање пројеката из области јавног информисања особа са инвалидитетом у 2017. години се не односи на државну помоћ, у смислу члана 2. тач. 1) и 3) Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09).

2. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

1. Подносилац и предмет пријаве:

Министарство културе и информисања је Дописом Број: 401-00-00017/2017-01 од 31. јануара 2017. године доставило Комисији за контролу државне помоћи (у даљем тексту: Комисија) пријаву државне помоћи са Предлогом конкурса за суфинансирање пројеката из области јавног информисања особа са инвалидитетом у 2017. години (у даљем тексту: Пријава), као и Општим обрасцем пријаве државне помоћи и припадајућим прилозима, у складу са чланом 3. став 2. Уредбе о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10).

Предмет Пријаве садржан је у Предлогу конкурса за суфинансирање пројеката из области јавног информисања особа са инвалидитетом у 2017. години (у даљем тексту: Конкурс).

2. Опис Конкурса:

2.1. Правни основ за расписивање Конкурса:

Правни основ за расписивање Конкурса садржан је у: члану 19. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, број 83/14, 58/15 и 12/16-аутентично тумачење), члану 87. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, бр: 13/10, 100/11, 91/12, 37/13, 97/13 и 119/14), Правилнику о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања („Службени гласник РС“, број 16/16), Одлуци министра културе и информисања број: 401-01-21/2017-04 од 11. јануара 2017. године и Одлуци министра културе и информисања број: 451-04-6/2017-04 од 17. јануара 2017. године.

2.2. Давалац средстава:

Средства додељује Република Србија - Министарство културе и информисања.

2.3. Корисник средстава:

Корисници средстава су издавачи медија чији је медиј уписан у Регистар медија који се води у Агенцији за привредне регистре и правно лице, односно предузетник који се бави производњом медијских садржаја и који приложи доказ да ће суфинансиран медијски садржај бити реализован путем медија који је уписан у Регистар медија.

Право учешћа на Конкурсу немају издавачи који се финансирају из јавних прихода, као ни лица која су у претходном периоду добила средства намењена пројектном суфинансирању, а нису у уговором прописаном року и форми поднела наративни и финансијски извештај и лица за која се утврди да су средства ненаменски потрошила.

2.4. Период доделе средстава:

Средства се додељују у току 2017. године.

2.5. Укупан планирани износ средстава:

Укупан планирани износ средстава је 10.000.000,00 динара.

Најмањи износ средстава који се може одобрити по пројекту износи 400.000,00 динара, а највећи износ средстава по пројекту износи 1.500.000,00 динара.

2.6. Циљ и намена доделе средстава:

Средства се додељује ради пружања финансијске подршке медијским садржајима који доприносе заштити интереса особа са инвалидитетом и обезбеђивања њиховог равноправног уживања права на слободу мишљења и изражавања, дефинисаног чланом 12. Закона о јавном информисању и медијима.

3. Одлука Комисије:

Министарство културе и информисања доставило је Комисији Пријаву број: 401-00-00017/2017-01 од дана 31. јануара 2017. године, са Конкурсом, Општим образцем пријаве државне помоћи и осталим пратећим прилозима.

Приликом одлучивања о поднетој Пријави на 82. седници, одржаној 20. фебруара 2017. године, Комисија је утврдила да се средства додељују на основу Конкурса и констатовала да:

- се Конкурс расписује ради пружања финансијске подршке медијским садржајима који доприносе заштити интереса особа са инвалидитетом и обезбеђивања њиховог равноправног уживања права на слободу мишљења и изражавања, дефинисаног чланом 12. Закона о јавном информисању и медијима, којим је предвиђено да у циљу заштите интереса особа са инвалидитетом и обезбеђивања њиховог равноправног уживања права на слободу мишљења и изражавања, Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, предузима мере којима им се омогућава да несметано примају информације намењене јавности, у примереном облику и применом одговарајуће технологије, и обезбеђује део средстава или других услова за рад медија који обављају информације на знаковном језику или Брајевом писму или на други начин омогућавају тим лицима да несметано остварују права у јавном информисању;

- средства опредељена за овај конкурс износе 10.000.000,00 динара, а да најмањи износ средстава који се може одобрити по пројекту износи 400.000,00 динара, а највећи износ средстава по пројекту износи 1.500.000,00 динара;

- учесник Конкурса може поднети захтев за суфинансирање највише до 80% вредности пројекта;

- на Конкурсу може учествовати: 1) издавач медија чији медиј је уписан у Регистар медија који се води у Агенцији за привредне регистре, 2) правно лице, односно предузетник који се бави производњом медијског садржаја и који приложи доказ да ће суфинансирани медијски садржај бити реализован путем медија који је уписан у Регистар медија;

- право учешћа на Конкурсу немају издавачи који се финансирају из јавних прихода, као ни лица која су у претходном периоду добила средства намењена пројектном суфинансирању, а нису у уговором прописаном року и форми поднела наративни и финансијски извештај и лица за која се утврди да су средства ненаменски потрошила;

- издавач више медија има право учешћа на Конкурсу са једним пројектом за сваки медиј;

- учесник Конкурса, који је у текућој календарској години већ користио средства намењена пројектном суфинансирању у области јавног информисања на републичком, покрајинском или локалном нивоу, може учествовати на Конкурсу за суфинансирање истог пројекта само још једном у тој години, и то у износу који, уз средства која је већ добио, не прелази 80% вредности пројекта;

- су програмски приоритети унапређење положаја особа са инвалидитетом, актуелност теме и доступност већем броју корисника.

Одлучујући о потенцијалној државној помоћи која се додељује на основу Конкурса, Комисија је најпре анализирао одредбе Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06) и то:

1) члана 18. који прописује да се људска и мањинска права зајемчена Уставом

непосредно примењују, као и људска и мањинска права зајемчена општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима и законима и тумаче се у корист ~~унапређења~~ вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење;

2) члана 19. који прописује да јемства неотуђивих људских и мањинских права у Уставу служе очувању људског достојанства и остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права;

3) члана 21. који прописује да је забрањена свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола, националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења, имовног стања, културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета, као и да се не сматрају дискриминацијом посебне мере које Република Србија може увести ради постизања пуне равноправности лица или групе лица која су суштински у неједнаком положају са осталим грађанима.

Комисија је, свакако, узела у обзир и Закон о јавном информисању и медијима, тачније, члан 12. који прописује да у циљу заштите интереса особа са инвалидитетом и обезбеђивања њиховог равноправног уживања права на слободу мишљења и изражавања, Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, предузима мере којима им се омогућава да несметано примају информације намењене јавности, у примереном облику и примени одговарајуће технологије, и обезбеђује део средстава или других услова за рад медија који обављају информације на знаковном језику или Брајевом писму или на други начин омогућавају тим лицима да несметано остварују права у јавном информисању.

Затим, чланом 15. тачком 6. Закона о јавном информисању и медијима је предвиђено да је јавни интерес у области јавног информисања и информисање особа са инвалидитетом и других мањинских група.

Комисија је, такође, разматрала и одредбе Закона о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом („Службени гласник РС“, бр. 33/06 и 13/16), а посебно члан 35. којим је предвиђено да су органи државне управе, територијалне аутономије и локалне самоуправе надлежни за послове културе и медија дужни да предузму мере, с циљем да се особама са инвалидитетом учине приступачним информације и комуникације путем употребе одговарајућих технологија, као и да се мером из става 1. овог члана сматра нарочито дневно саопштавање информација намењених и особама са инвалидитетом одговарајућом технологијом симултаног писаног текста.

Даље, чланом 21. Закона о потврђивању Конвенције о правима особа са инвалидитетом („Службени гласник РС - Међународни уговори“, број 42/09) је предвиђено да ће државе стране уговорнице предузети све одговарајуће мере како би обезбедиле да особе са инвалидитетом могу да уживају право на слободу изражавања и мишљења, укључујући слободу да траже, примају и преносе информације и идеје, равноправно са другима, посредством свих облика комуникације по властитом избору, као што је дефинисано у члану 2. ове конвенције, укључујући: пружање информација особама са инвалидитетом, које су намењене широј јавности, у приступачним форматима и технологијама одговарајућим за различите врсте инвалидитета, благовремено и без додатних трошкова; прихватање и олакшавање коришћења језика знакова, Брајовог писма,

увеличавајуће и алтернативне комуникације и свих других расположивих средстава, начина и формата комуникације по властитом избору, од стране особа са инвалидитетом у званичним интеракцијама; позивање приватних правних лица која пружају услуге широкој јавности, укључујући путем интернета, да пружају информације и услуге у приступачном и употребљивом формату особама са инвалидитетом; подстицање средстава масовног информисања, укључујући пружаоце информација путем интернета, да учине своје услуге приступачним особама са инвалидитетом; признавање и подстицање коришћења језика знакова.

Анализирајући цитиране одредбе Устава, закона као и потврђених међународних уговора, Комисија је закључила да се као примарни циљ истиче обезбеђивање пуне равноправности особа са инвалидитетом, као и спречавање било какве дискриминације, посредне или непосредне, те стварање услова за остваривање њихових права. Једно од тих права, јесте и право на информисање особа са инвалидитетом. Ово право је, између осталог, предвиђено чланом 12. Закона о јавном информисању и медијима, који, са друге стране, у циљу остваривања поменутог права, утврђује обавезу Републици Србији, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе да предузму мере којима се особама са инвалидитетом омогућава да несметано примају информације намењене јавности, у примереном облику и применом одговарајуће технологије, као и да обезбеђују део средстава или других услова за рад медија који обављају информације на знаковном језику или Брајевом писму или на други начин омогућавају тим лицима да несметано остварују права у јавном информисању. Затим, увидом у поменуте одредбе, Комисија је недвосмислено закључила да је јавни интерес у области јавног информисања и информисање особа са инвалидитетом и других мањинских група.

Даље, у самој оцени о томе да ли се ради о додели државне помоћи, Комисија је разматрала да ли се у конкретном случају ради о додели јавних средстава, селективности и економској предности коју Корисник стиче, реализацијом Конкурса, у односу на остале учеснике на тржишту-конкуренте. Кумулативна испуњеност наведених критеријума је услов да би нека мера имала статус државне помоћи.

У том смислу, Комисија је разматрала да ли су испуњени услови предвиђени чланом 2. тачка 1) Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09 – у даљем тексту: Закон), којим је прописано да је државна помоћ сваки стварни или потенцијални јавни расход, или умањено остварење јавног прихода, којим корисник државне помоћи стиче повољнији положај на тржишту у односу на конкуренте, чиме се нарушава или постоји опасност од нарушавања конкуренције на тржишту.

Сагласно томе, Комисија је пошла од тога да постоји додела јавних средстава будући да средства одобрава Република Србија-Министарство културе и информисања, али да корисници средстава не утичу на ремећење тржишних услова, не стичу предност у односу на остале учеснике на истом тржишту-конкуренте, јер, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, корисник државне помоћи је свако правно или физичко лице, које у обављању делатности производње и/или промета робе на тржишту, користи државну помоћ у било ком облику.

На крају, Комисија констатује да додела средстава, у конкретном случају, управо представља операционализацију наведених одредаба Устава, закона и потврђених међународних уговора, којима је дефинисан положај особа са инвалидитетом, односно

којима су предвиђена њихова основна права, између осталог и право на информисање. Ово даље значи да се на тај начин стварају услови да Република Србија испуњава обавезе које је преузела потписивањем међународних уговора, као и да се подстиче обезбеђивање пуне равноправности ове групе лица са осталим грађанима.

Имајући у виду претходно наведено, Комисија сматра да се, у случају доделе средстава на основу Конкурса, не ради о додели државне помоћи, у смислу члана 2. тачка 1) Закона, јер сви услови за постојање државне помоћи нису кумулативно испуњени.

Стога, уколико се не мењају циљ и намена за коју се додељују средства, односно корисници којима се додељују средства, није потребно сваке буџетске године наведени акт достављати Комисији на мишљење.

У складу са наведеним, Комисија је донела одлуку као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

Доставити:

- Министарству културе и информисања
- Архиви